

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

15 FEVRIER 1962.

PROPOSITION DE LOI

complétant la loi du 1er août 1899 portant révision
de la législation et des règlements sur la police
du roulage.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Lorsque les conducteurs ont été déchus du droit de conduire, il semble raisonnable de les autoriser à ne reprendre la conduite d'un véhicule automoteur qu'à la condition que la preuve soit faite de leur capacité de conduire.

Une réglementation générale sur ce point ne paraît pas opportune. Il est préférable de laisser au tribunal qui prononce la condamnation et la déchéance du droit de conduire de fixer le genre d'examen dont la réussite sera la condition mise à la restitution du droit de conduire.

Nous proposons donc que, lorsque les tribunaux condamnent soit du chef de l'article 10 de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse, soit du chef de l'article 3 de la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage, à une déchéance du droit de conduire, ou même lorsque cette condamnation est prononcée du chef de l'article 2bis de la loi du 1er août 1899 visant le délit de fuite, le jugement puisse imposer au condamné, avant qu'il ne reprenne le volant, de subir avec succès un examen physique, ou un examen sur sa capacité et son habileté à conduire un véhicule automoteur ou un examen concernant les règles théoriques de la police de roulage. Le tribunal pourra imposer les trois sortes d'examen ou seulement une partie d'entre eux, en tenant compte de la déficience manifestée par le condamné dans l'infraction commise.

Il appartiendra au Roi d'organiser les examens auxquels les condamnés seront soumis en application des décisions

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

15 FEBRUARI 1962.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van de wet van 1 augustus 1899
houdende herziening van de wetgeving en van
de reglementen op de verkeerspolitie.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Wanneer autobestuurders het recht verliezen het recht om een voertuig te besturen, lijkt het redelijk dat zij slechts worden gemachtigd opnieuw een motorrijtuig te besturen, mits zij het bewijs leveren dat zij kunnen besturen.

Op dit punt lijkt een algemene reglementering niet wenselijk. Het is verkieslijk dat de rechtbank die de veroordeling en de vervallenverklaring van dit recht uitspreekt, bepaalt welk examen met welslagen dient afgelegd om opnieuw het recht te bekomen om te besturen.

Wij stellen dan ook voor dat, wanneer de rechtbanken, hetzij krachtens artikel 10 van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap, hetzij krachtens artikel 3 van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de verkeerspolitie, tot vervallenverklaring van het recht om te besturen veroordelen, of, zelfs wanneer deze veroordeling wordt uitgesproken krachtens artikel 2bis van de wet van 1 augustus 1899 betreffende het vlucht misdrijf, dit vonnis aan de veroordeelde de verplichting zou kunnen opleggen, alvorens hij opnieuw het stuurwiel in handen neemt, met vrucht een lichamelijk onderzoek, een proef over zijn bekwaamheid of zijn vaardigheid om een motorrijtuig te besturen of een examen over de theoretische regels betreffende de verkeerspolitie af te leggen. De rechtbank kan de drie soorten van examens opleggen of slechts een deel ervan, rekening houdende met de deficiëntie waarvan de veroordeelde heeft blijk gegeven bij het plegen van het misdrijf.

Het behoort aan de Koning de examens in te richten waaraan de veroordeelden zullen onderworpen worden ter

de justice. Il va de soi que l'examen sur l'habileté à conduire un véhicule automoteur ne pourra porter que sur la conduite elle-même et non sur des notions de mécanique qui ne sont pas nécessaires aux conducteurs.

uitvoering van de rechterlijke beslissingen. Het spreekt vanzelf dat het examen over de vaardigheid om een motorrijtuig te besturen alleen mag lopen over het besturen zelf en niet over begrippen van mechanica, die voor de bestuurders niet volstrekt noodzakelijk zijn.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 2 de la loi du 1er août 1899 portant révision de la législation et des règlements sur la police du roulage est complété par le texte suivant :

« Les Cours et Tribunaux pourront subordonner la cessation, au terme prévu par la condamnation, de la déchéance du droit de conduire, à la condition de subir avec succès un examen portant, soit sur l'état physique du condamné, soit sur son habileté à conduire un véhicule automoteur, soit sur les règles de la police de la circulation routière.

» Les Cours et Tribunaux pourront appliquer cette mesure à la suite de toute déchéance du droit de conduire, prononcée en vertu de la présente loi, y compris l'article 2bis, ou en vertu de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse. »

8 février 1962.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 2 van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het verkeer wordt aangevuld als volgt :

« De Hoven en Rechtbanken kunnen de vervallenverklaring van het recht om te besturen, tot de in de veroordeling bepaalde termijn, afhankelijk stellen van het afleggen, met goed gevolg, van een proef, die bestaat hetzij in een onderzoek naar de lichamelijke toestand van de veroordeelde, hetzij in een examen over zijn vaardigheid om een motorrijtuig te besturen of over zijn kennis van de regels van de politie van het wegverkeer.

» De Hoven en Rechtbanken kunnen deze maatregelen opleggen na elke vervallenverklaring van het recht om te besturen, uitgesproken krachtens deze wet, met inbegrip van artikel 2bis, of krachtens de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap. »

8 februari 1962.

E. CHARPENTIER,
F. HERMANS,
A. SAINT-REMY,
Ph. le HODEY,
G. HOUBART,
F. ROBYNS.